

Zəfər anlayışını sizə sadəcə bir söz kimi yox, onu yaşayan, ruhunda və bədənində hiss edən bir insanın, bir döyüşünün qələmindən çatdırmaq istəyirəm. Zəfər bizim üçün qaralıq, yuxusuz, soyuq gecələr idi. Yağışın, boranın, qarın içinde donmuş barmaqlarımız, barit qoxusuna bulaşmış nəfəsimiz, dəhşətli mərmi səslərinin içinde keçən anlarımız idi. Zəfər - şəhid yoldaşlarımızın cansız bədənini görmək, yaralı əsgərlərin iniltilərini eşitmək, amma yənə də dönmədən səngərdə irəliləmək demək idi.

Səngərləri qazarkən torpağın təravətini qoxlayır, sanki ana qoxusunu içimizə çəkirdik. Torpağa kürəyini yastıq edib yatanda anlayırdıq ki, bu, sadəcə torpaq deyil - bu, keçmişimizin izi, bu günümüzün gücü, gələcəyimizin ümidi idi.

Ölümizdəki silah artıq sadəcə silah deyil - sanki o, bir qələm idi, hər atəşdə tarix yarızdıq. Mən də o döyüşlərdə olmuş bir müharibə iştirakçısı kimi bu hissələri qələmimlə sizə, dəyərli oxuculara çatdırmaq istəyirəm.

Ümid edirəm ki, siz dəyərli oxucuları, bir gözü ağlayan, bir gözü sevinc işartisi ilə parlayan; çətin, eziyyətli, həsrətli, nisqili amma bir o qədər də məğrur, qururlu, əyilməz bir ruhla keçmişə söyklənib, gələcəyə, sabaha, qələbəyə daşıyan şirin həsrəti o unudulmaz illərə qaytara biləcəm.

Hər bir insanın həyatı bir əsərdir: kiminsə həyatı bir roman kimi sətir-sətir yazılır, kiminsə bir nağıl tək piçildən, bəzilərinin həyatı ise bəzən cizma-qara şəklində olsa belə, bir məqalədə dərin düşüncələrlə öz əksin tapır. Mən də bu məqalədə öz həyatımın Müqəddəs Zəfər düşən kiçik, amma mənim üçün böyük mənəsi olan bir parçasını ürəyimdən süzülen sözlərə qələmə alıram.

Bəzən deyirlər ki, tarix təkrarlanır. Bəli, hər kəsin bir gün qisas almaq üçün fürsəti olur. Əlbəttə, bu sözlər gerçekdir. Və mən bu gerçekliyi yaşamış bəriyəm.

İcazə verin, sizi illər öncəyə - qısa, düz 33 il əvvələ aparmı. 1992-ci ilin noyabr aylarında doğma əmim İlyas Bəybala oğlu Binyatov Ağdərə rayonunun Sırxavənd kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak etmişdi. O, vətənin müdafiəsi uğrunda göz qırpmadan canını fəda etməyə hazır olan mərd Azərbaycan oğullarından biri idi. Əmim xalqımıza qarşı amansız hücumlar edən şovinist, vəhşi düşmən qüvvələrinə qarşı böyük şücaətə döyüşdü və həmin ilin noyabr ayının 20-də Sırxavənd kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə Şəhidlik zirvəsinə ucalan ilk şəhidimiz oldu.

İller sonra, 1994-cü ilin ap-

relin 16-da mən - İlyaz Binyatov Habil oğlu dünyaya gəldim. Bəlkə də mənim bu dünyaya gəlmişim, Vətən uğrunda canından və qanından keçən bir igidin ailesinə Tanrıının bəxş etdiyi bir təsəlli, bir lütf, bir mənəvi mükaflatı idi.

Amma onu da yaxşı bilirəm ki, bir şəhidin adını daşımaq yalnız şərəf deyil, həm də böyük mesuliyət və ağır bir yükdür. Bu adla yaşamaq, onu layiqince daşımaq həm keçmişə borcum, həm də gələcəyə inamlı andımdır.

Nəhayət, Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin əzəqəyən siyaseti, sərkərdə qətiyyəti və dəmir iradəsi ilə verdiyi, xalqımızın illərlə həsrətin çəkdiyi müqəddəs əmr, 2020-ci il sentyabrın 27-də bütün dünyada güclü əks-səda doğurdu. Bəli! Güclü və qüdrətli Azərbaycan Ordusu düşmənin qurduğu möhkəm istehkamları darmadağın edərək, keçilməz səngərləri bir nəfəsə aşaraq, texnikalarını alov kimi küle döndərək, daşlı-qayalı yolları, çətin və amansız relyefi heçə sayaraq, komandirlərinə əzmlə verdiyi "İrəli" əmri ilə düşmənin üzərinə sanki qartal öz caynağını şikara keçirdiyi kimi ildırım süretiləşmişdi. Bu, yalnız ordunun deyil, bütöv bir xalqın içdən gələn qisas hayqırıtı, dəmir yumruq kimi birləşmiş iradəsinin möhtəşəm təzahürü idi.

Necə deyərlər, ot öz kökü üstə biter. Şəhid əmim İlyas Binyatovun və onun timsalında bütün şəhidlərimizin qisasını almaq, gözü yaşılı analarımızın və bacılarımızın qəlbini az da olsa su səpmək, Birinci Qarabağ müharibəsində valideynlərini itirmiş həmyaşlılarımıza təsəlli vermək, elecə də işğal altında olan ata-baba yurdalarımızı azad etmək üçün bu müqəddəs savaş 2020-ci il sentyabrın 29-da mən də qatıldım.

Döyüş yolum, əsrarəngiz və gözəllikləri ilə zəngin yurdalarımız olan - Füzuli, Cəbrayıl və Zəngilan rayonlarından keçdi. Həmin torpaqları həyatımda ilk dəfə idi görürdüm və Azərbaycanımızın necə də gözəl, füsunkar, zəngin təbiətinin olduğunu bir daha anladım. Mən döyüşlərdə minaatan artilleriya

batareyasında 6-cı manqanın komandiri idim. Deyiler ki, döyüş texnikaları arasında ariləriya müharibənin Allahıdır. Döyüş yoldaşlarım isə tez-tez zarafatca deyərdilər: "Binyatov, artilleristə ölüm yoxdur." Mən isə gülərək cavab verirdim: "Ar-

duğu üçün bir vətəndaş olaraq qurur və xoşbəxtlik hissi keçirirəm.

Əlbəttə, hər bir insan dünyaya gələndə ona verilən ilk və ən ali hüququ - yaşamaq hüququdur. Biz döyüşçülər isə bu haqq yolunda, Vətənin azad-

parlaq nəticəsi idi. Bu uğur, Cənab İlham Əliyevin həm daxili, həm də xarici siyasetinin en bariz və qururverici göstəricilərdən birinə çevrildi.

Qələbə qazanmaq əzmi hər bir xalqın şəcərəsində, köklərində və əqidəsində fərqli şəkillər-

Zəfər tariximiz

tilleristə kəfən də yoxdur."

"Zəfər tariximiz" məqələmi yazarkən o amansız döyüşlərdə bir-birimizin üzünü güldürərək etdiyimiz zərafatın neca dərin mənəya sahib olduğunu bir dəha dərk edirəm. Buda onu göstərir ki, biz bu haqq savaşımızda ölümün üzüne gülərək Vətən uğrunda bütün cismimizlə, ruhumuzla və mərd-mərdanə döyüşə atılmışdıq. Döyüş meydənında üst-başımız çirkli, əllərimiz bulaşmış, qarnımız ac, cismimiz nə qədər yorğun olsa da, üzümüz bizi inanan, güvənən, arxalanan Xalqın qarşısında ağı; vicdanımız şəhidlərimizin ruhu qarşısında təmiz və pak; gözümüz tox; ruhumuz isə ana laylası kimi rahat və sakit idi. Orda yediyimiz her qurucörək parçası biziə anamızın əlləri ilə hazırladığı dadlı yeməkləri kimi ləzzətli, işlən hər bir su damlaşısı isə sanki dirilik və əbədiyyət suyunu xatırladırı.

Dumanlı-çənli yollar, sərv boylu ağaclar, təravətli çiçəklər, sıx meşələr, sıldırımlı qayalar, başı qarlı vüqarlı dağlar, bol sulu çaylar və valehedici göllər... Yer-göy, hətta səmada uçan quşların cəh-cəhi sanki bizləri qarşılıyır, qələbəmizi qeyd edib, biziə qucaq açırdı. Təbiət belə hiss edirdi ki, yurdun sahibləri öz yurdlarına, məskənlərinə qayıdılıb. O lənlərdə qələbədə dərin bir fəxr və qurur hissi doğdu - bəli bu təbiət bizimdir, bu torpaqlar bizimdir və biz yenidən doğuldug. Gələcək nəsil-lərimizə - övladlarımıza, nəvələrimizə danışmağa bu müqəddəs döyüşdən mənə əbədi və unudulmaz xatırələr, göstərməyə isə dəyəri heç bir ölçü ilə ifadə olunmayan - "Cəbrayıl və Zəngilan rayonlarının işğaldan azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə vəzifə borcunu layiqince yerinə yetirdiyinə görə" Fəxri Fərmanı, "Cəbrayılın azad olunmasına görə" və "Vətən müharibəsi iştirakçısı" medalları yadigar qaldı.

Bu haqqı savaşında məqsədimiz torpaq azadlığı ilə birlikdə, "Xarı büləbül" ü qəfəsən qurtarmaq, "Qarabağ şikəstəsi"ni azad torpaqlarında səsləndirmək, Şanlı Bayraqımızı Şuşa qalasında, Gövhər Ağa məscidində, Əsgəran qalasında, Xudafərin körpüsündə və digər dillər guşələrimizən ən uca zirvələrində dalğalandırmış idi.

Bu böyük Zəfərdə İsa bulağında bir su daması qədər olsa da, mənim də payım ol-

lığı və millətin şərəfi namine, ən ali haqqımızdan yaşamaq hüququmuzdan bele keçməyə hazır idik.

Necə ki, dünyanın ən duyulu və ən mənali himnində deyilir:

"Hüququndan keçən əsgər, Hərə bir qəhrəman oldu."

Bu sətirlər sanki ele bizim üçün yazılmışdı, sanki himnımızın her misrası səngərlərdə bize yol göstərir, bizi addım-addım izləyir, ruhumuzu ayaqda saxlayırdı. Bu, sadəcə bir himn deyildi - bu, bir xalqın çağırışı, bir millətin qurur salnaməsi idi.

Artıq sentyabrın 27-si idi... Hər kəs, yaşı, cavan ümidi, həyəcanla xəbərləri izleyirdi. Hamının gözü ekranда, könlü qələbə xəbərində idi. Xalqın illərlə gözlədiyi o an gelib çatdı. Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin dilindən ilk müraciəti xəbər yayıldı - Füzuli rayonunun Qaraxanbəyli kəndi düşmən işğalından azad edildi!

Bu başlanğıc zəfər sadəcə bir kədindən azadlığı deyildi. Bu, illərin həsrətinə vurulan ilk möhür, yurdumuza doğru açılan ilk qapı idi. Biz o qapıdan keçərək el-obalarımıza aparan uğurlu, şərəfli və zəfərli bir yola çıxdıq. Artıq geri dönüş yox idi - bu yol yalnız irəli aparırdı!

Ali Baş Komandan Cənab İlham Əliyevin xalqa çatdırıldığı qələbə xəbərləri artıq xəbər programlarımızın daimi qonağı olmuş, onun "Dəmir yumruq" la səsləndirdiyi "Qarabağ bizimdir, Qarabağ Azərbaycandır" şüarı isə uşaqdan böyüye her bir vətəndaşımızın ən ali devizinə çevrilmişdir. Belə ki, hər azad edilən kənd, hər qovulan düşmən, hər ucaldılan bayraq xalqımız üçün sadəcə qələbə yox, sabaha inam, gələcəyə atılan möhkəm bir teməl daşı idi. Çünkü bu savaş təkəcə torpaq uğrunda deyildi - bu, bir xalqın ruhu, kimliyi və taleyi uğrunda apılan müqəddəs möbarizə idi. Və biz bu möbarizədə qalib gəlirdik. Qələbə iradəmizi dəha da möhkəmləndirir, ruhumuzu coşdurur, bizi dəha böyük inam və əzmlərə irəli aparırı.

Nəhayət tarixe qızıl hərflərən yazılan 2020-ci il 8 noyabr... Millet, xalq və dövlət olardıqımız o müqəddəs hədəfə çatdıq. Cəmi 44 gün ərzində biz bütöv Azərbaycanı bərpa etdik. Bu qələbə - yalnız silahın deyil, düşünləmiş siyasetin, güclü iradənin və xalq-iqtidar birliliyinin

də özünü göstərir. Ulu Öndər Heydər Əliyevin də söylədiyi ki: "Hər bir insanın qurur mənbəyi onun milli mənsubiyətidir."

Bəli, biz dərin milli köklərə sahib, vətəninə bağlı, qururlu bir xalqıq. Bu milli mənsubiyətimiz bizlə həm ölkə daxlinde, həm də dünyanın hər yerində mərdliyi, hünəri və böyükliyü ilə seçilən bir millət olaraq göstərir. Və bu, bizim ən böyük sərvətimizdir.

Bu müqəddəs Qələbənin əsl sahibləri - ilk növbədə, şəhidlərimizdir;

Polaqlarımızın, Mübarizlərimiz, Şükürlerimiz, İlqarlarımızın simasında minlərlə adı bilinməyən, lakin qəlbimizdə əbədi yaşayış adı qəhrəmanlarımdır. Canlarını Vətən uğrunda fəda etmiş igidlərimiz, vuruşan ordumuz, hər bir əsgərimiz bu zəfərin təməl daşlarıdır. Onlar bu müqəddəs memarlıq "Zəfər abidəsi"ni tərkibini öz qanları ilə yguraraq, vətən torpağının hər gülünə, hər çiçəyinə qatmış haqqı ödənilməz qəhrəmanlardır.

Bu yol - əlbəttə ki, Ulu Öndərimiz, dahi şəxsiyyət, ömrünü Vətənəne, millətinə və xalqına həsr etmiş Heydər Əliyevin başlığı müqəddəs bir yoldur. Cənab İlham Əliyev isə bu ali amalların, bu strateji və məqsədönlü yoluñ layiqli davamçısı, bu millətin ən mötəbər şəhərdəsi və əzmlərə irəli aparan lidəridir!

Hər il ümumxalq ziyarətgahımız olan Şəhidlər Xiyabanına gedərkən bir vətəndaş olaraq çox qurur hissi keçirirəm. Artıq bilirəm ki, doğma əmim İlyas Binyatov Bəybala oğlunun timsalında bütün qəhrəmanlarımlarının ruhu şaddır. Onların qanı yerdə qalmadı, qışasları alındı. Əlbəttə, bir mübarizlər verib min mübarizlər yetişdirən Vətənimiz var bizim.

Dəyərli oxucular, Vətənpərvərlik ruhu ilə ygurmuş, qəlbimin dərinliklərindən sözələrə deyil, yaşadıqlarına, gördüklərimə və ruhumun səsinə qulaq verib sizlərə çatdırmağa çalışdım. Bu məqələni oxumağa zaman ayırdığınız, hissələrimə və düşüncələrimə şərık olduğunuz üçün hər birinə bir vətəndaş, bir mübarizədir, ruhumuzu coşdurur, bizi dəha böyük inam və əzmlərə irəli aparırdı.

İlyaz Habil oğlu Binyatov